

ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΑΣΚΗΣΗ 1

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΟΙΤΗΤΗ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ: 19390005

ΕΞΑΜΗΝΟ ΦΟΙΤΗΤΗ: 7°

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΦΟΙΤΗΤΗ : ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ : ΠΑΔΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ : Ε3 ΔΕΥΤΕΡΑ 14:00 – 16:00 **ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ :** ΙΟΡΔΑΝΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ: 11/12/2022

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΦΟΙΤΗΤΗ:

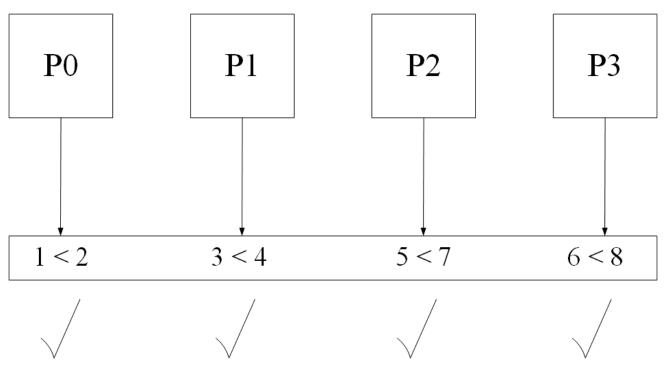

Το ζητούμενο

Η άσκηση αποσκοπεί στην επίτευξη της «point-to-point» επικοινωνίας μεταξύ «p» διεργασιών έχοντας ως αφορμή τον έλεγχο ταξινόμησης μίας ακολουθίας «Seq» μεγέθους «N». Πιο συγκεκριμένα, τα στοιχεία της ακολουθίας πρέπει να μοιραστούν ισοκατανεμημένα στους επεξεργαστές, έχοντας εξασφαλίσει πρώτα ότι το μέγεθος της ακολουθίας θα είναι ακέραιο πολλαπλάσιο του πλήθους των επεξεργαστών, και στη συνέχεια να ελεγχθούν παράλληλα, αν τα στοιχεία τους είναι ταξινομημένα κατά αύξουσα σειρά. Αν δεν είναι, τότε να επιστρέφεται στην διεργασία P0 που θα είναι και η κύρια, το πρώτο στοιχείο για το οποίο χαλάει η ταξινόμηση της ακολουθίας. Τέλος, η P0 θα τυπώνει την συμβολοσειρά «yes» στην περίπτωση που η ακολουθία είναι ταξινομημένη κατά αύξουσα σειρά ή την συμβολοσειρά «no» στην περίπτωση που η ακολουθία δεν είναι ταξινομημένη κατά αύξουσα σιερά και επιπρόσθετα θα τυπώνει και το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση. Η διαδικασία αυτή θα εκτελείται επαναληπτικά με ένα μενού επιλογών για συνέχεια ή για έξοδο της διαδικασίας. Την επιλογή θα την δίνει ο χρήστης.

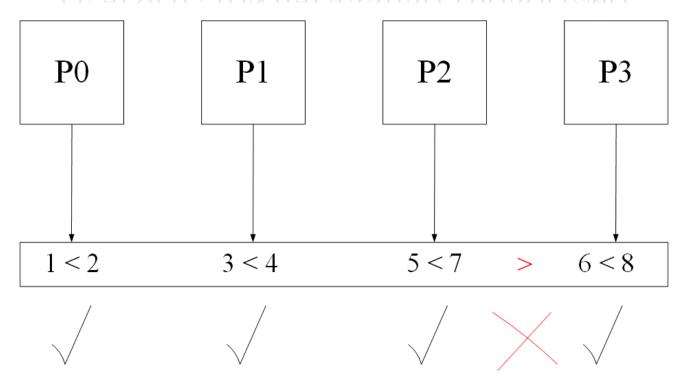
Το πρόβλημα και η υλοποίηση σε φυσική γλώσσα

Η διεργασία «P0» αναλαμβάνει καθήκοντα «διαχειριστή», δηλαδή, θα μοιράσει ισοκατανεμημένα τα στοιχεία στις υπόλοιπες διεργασίες, ώστε να πάρει και αυτή τον ίδιο αριθμό στοιχείων. Σε πρώτη φάση οι διεργασίες θα έλεγξουν τα στοιχεία τους αν είναι ταξινομημένα κατά αύξουσα σειρά. Για παράδειγμα, έχουμε 4 επεξεργαστές (P0, P1, P2, P3) και την ακολουθία «1, 2, 3, 4, 5, 7, 6, 8» μεγέθους 8. Για τον έλεγχο της ταξινόμησης ο κάθε επεξεργαστής θα πάρει από 8 / 4 = 2 στοιχεία. Όπως φαίνεται και στην Εικόνα 1, ο «P0» θα πάρει τα στοιχεία 1, 2, ο «P1» τα 3, 4, ο «P2» τα 5, 7 και ο «P3» τα 6, 8.

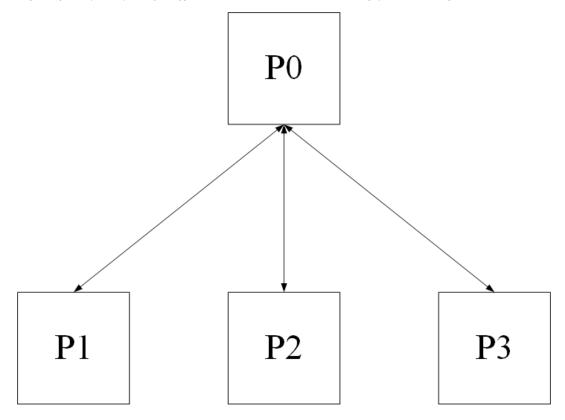
Εικόνα 1. Έλεγχος των στοιχείων του κάθε επεξεργαστή

Τα στοχεία και των τεσσάρων διεργασιών είναι ταξινομημένα κατά αύξουσα σειρά μεμονωμένα. Αυτό δεν οδηγεί όμως στο συμπέρασμα ότι όλη η ακολουθία είναι ταξινομημένη, καθώς υπάρχουν στοιχεία που δεν έχουν ελεγχθεί μεταξύ τους με αποτέλεσμα να δημιουργείται αυτό το πρόβλημα της Εικόνας 2.

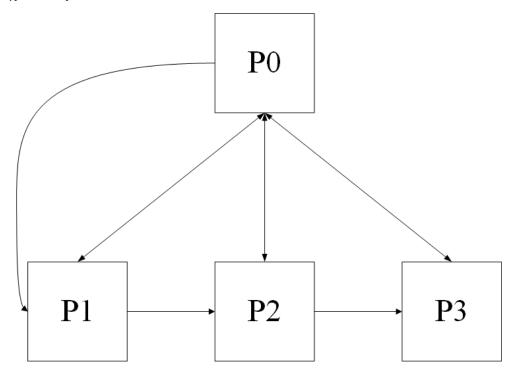
Εικόνα 2. Το πρόβλημα με την απουσία ελέγχου των ενδιάμεσων στοιχείων

Παρόλου που οι διεργασίες δεν εντόπισαν στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση των στοιχείων της, η ακολουθία δεν είναι ταξινομημένη κατά αύξουσα σειρά. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η επικοινωνία διεργασιών βασίζεται μόνο μεταξύ της «P0» και των υπολοίπων όπως φαίνεται στην Εικόνα 3.

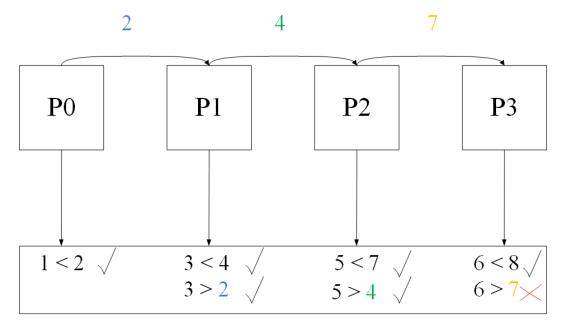
Εικόνα 3. Το πρόβλημα με την απουσία ελέγγου των ενδιάμεσων στοιχείων με διάγραμμα

Συνεπώς, το ζητούμενο δεν είναι μόνο η «P0» να επικοινωνεί με τις άλλες διεργασίες, αλλά και οι ίδιες οι διεργασίες να επικοινωνούν μεταξύ τους ώστε να ενημερώνουν για ένα δικό τους στοιχείο (το τελευταίο). Επομένως, η ορθή «point-to-point» επικοινωνία για την λύση του προβλήματος των ενδιάμεσων στοιχείων είναι αυτή της Εικόνας 4.

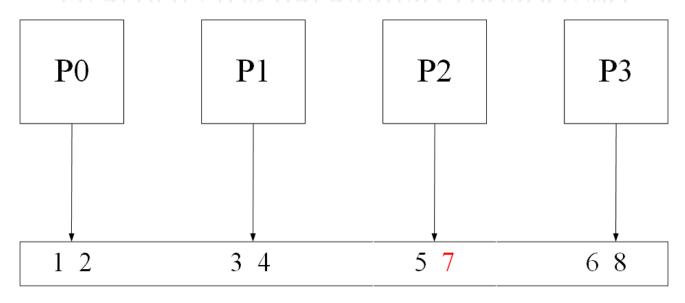

Εικόνα 4. Η λύση στο πρόβλημα με την απουσία ελέγχου των ενδιάμεσων στοιχείων με διάγραμμα

Τώρα, πλέον ορθά βγαίνει το πόρισμα ότι η ακολουθία δεν είναι ταξινομημένη (Εικόνα 5) και μάλιστα εντοπίζεται και το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση (Εικόνα 6).

Εικόνα 5. Η λύση στο πρόβλημα με την απουσία ελέγχου των ενδιάμεσων στοιχείων

Εικόνα 6. Το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση

Το υπολογιστικό φόρτο της κάθε διεργασίας

Στον παρακάτω πίνακα αναφέρεται το υπολογιστικό φόρτο που θα έχει η κάθε διεργασία.

P0		P1P(p-1)		Κοινό υπολογιστικό φόρτο
1)	Διαβάζει το «Ν» (μέγεθος της	1)	Λαμβάνουν από την P0 το «N».	1) Ελέγχουν αν τα
2)	ακολουθίας).	2)		στοιχεία τους είναι
2)	Διαβάζει την «Seq» (ένα ένα τα	2)	Υπολογίζουν με βάση το	ταξινομημένα κατά
2)	στοιχεία της ακολουθίας).		«Ν» που μόλις έλαβαν το	αύξουσα σειρά.
3)	Στέλνει στις υπόλοιπες		πόσα στοιχεία της	2) Εφόσον, βρουν
	διεργασίες το «Ν».		ακολουθίας αναμένουν	στοιχείο που χαλάει
4)	Υπολογίζει το πόσα στοιχεία		να παραλάβουν από την	την ταξινόμηση το
	«n» πρέπει να πάρει η κάθε		«P0» (n).	αποθηκεύουν.
	διεργασία, ώστε να γίνει ορθά η	3)	Λαμβάνουν από την	
	ισοκατανομή των δεδομένων.		«Ρ0» τα «n» στοιχεία	
5)	Μοιράζει τα στοιχεία		τους.	
	ισοκατανεμημένα στις	4)	Η «P1» λαμβάνει από	
	υπόλοιπες διεργασίες		την «P0» το τελευταίο	
	ξεκινώντας από την θέση «n»		της στοιχείο για έλεγχο	
	της ακολουθίας, προκειμένου		με τα δικά της στοιχεία.	
	και η Ρ0 να πάρει τα δικά της		Η ίδια ρουτίνα	
	στοιχεία που θα είναι τα πρώτα		επαναλαμβάνεται και με	
	«n» της ακολουθίας.		τις άλλες διεργασίες (π.χ.	
6)	Παίρνει τα δικά της στοιχεία.		η «P1» στέλνει στην	
7)	Στέλνει το τελευταίο στοιχείο		«P2» το δικό της	
	της στην αμέσως επόμενη		τελευταίο στοιχείο κλπ.)	
	διεργασία (P1).		με εξαίρεση την	
8)	Ελέγχει από τα δικά της στοιχεία		τελευταία διεργασία την	
	αν εντόπισε στοιχείο που χαλάει		«P(p-1)» που λαμβάνει	
	την ταξινόμηση και το		το τελευταίο στοιχείο της	
	αποθηκεύει, καθώς είναι και το		«P(p-2)», αλλά δεν	
	πρώτο όλης της ακολουθίας.			

- 9) Λαμβάνει από τις υπόλοιπες διεργασίες τα μηνύματα για την ταξινόμηση των στοιχείων τους.
- 10) Εφοσόν, λάβει μήνυμα ότι υπάρχει στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση, λαμβάνει το ίδιο το στοιχείο από την διεργασία που το εντόπισε και το αποθηκεύει.
- 11) Τυπώνει με ένα μήνυμα την κατάσταση της ταξινόμησης όλης της ακολουθίας, καθώς και το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση, εφόσον, υπάρχει.
- 12) Διαβάζει την επιλογή του χρήστη από το μενού επιλογών.
- 13) Στέλνει την επιλογή και στις άλλες διεργασίες

- στέλνει το δικό της κάπου.
- 5) Ελέγχουν αν το τελευταίο στοιχείο που έλαβαν από την αμέσως προηγούμενη διεργασία είναι μεγαλύτερο από το πρώτο τους στοιχείο
- 6) Στέλνουν στη «P0» ένα μήνυμα για την ταξινόμηση των στοιχείων τους.
- 7) Στην περίπτωση που εντόπισουν στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση το στέλνουν και αυτό στην «P0».
- Ααμβάνουν από την «P0» την επιλογή του χρήστη από το μενού επιλογών.

Το πρόβλημα και η υλοποίηση σε γλώσσα C

Για την υλοποίηση του ζητουμένου χρησιμοποιήθηκε το περιβάλλον του ΜΡΙ που επιτυγχάνει παράλληλο υπολογισμό και η γλώσσα C. Οι ΜΡΙ ρουτίνες που χρησιμοποιήθηκαν είναι οι ΜΡΙ_Init, MPI_Comm_rank, MPI_Comm_size, MPI_Send, MPI_Recv και MPI_Finalize. Η επικοινωνία μεταξύ των διεργασιών είναι «point-to-point» και αναστέλουσσα. Το πρόγραμμα αναλύεται σε αυτά τα μεγάλα κεφάλαια:

Δήλωση μεταβλητών

(Γραμμές 13-29)

Οι μεταβλητές περιγράφονται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c»

Έναρξη του ΜΡΙ περιβάλλοντος

(Γραμμές 31-33)

Η διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c»

Ατέρμονος βρόχος (Γραμμές 35-184)

Ο ατέρμονος βρόχος χρησιμοποιήθηκε για τον λόγο ότι η διαδικασία θα επαναλαμβάνεται μέχρι ο χρήστης να διαλέξει στο μενού επιλογών την επιλογή της εξόδου. Η «point-to-point» επικοινωνία επιτυγχάνεται με την χρήση των MPI_Send και MPI_Recv ρουτίνων. Οι ρουτίνες αυτές είναι αναστέλουσσες που σημαίνει ότι η διεργασία που καλεί την μία από αυτές μπλοκάρεται μέχρι να κληθεί η αντίστοιχη ρουτίνα από την άλλη διεργασία με την οποία υπάρχει επιθυμία για επικοινωνία. Το σημείο που ίσως φαίνεται περίπλοκο και θέλει μία τεκμηρίωση είναι το πώς αποθηκεύεται το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση, εφόσον, υπάρχει. Αρχικά, ανεξαρτήτως εύρεσης σημείου που χαλάει την ταξινόμηση, η διαδικασία δεν διακόπτεται, καθώς ο σκοπός είναι να βρεθεί το πρώτο. Όλες οι διεργασίες θα ελέγξουν τα στοιχεία τους και το τελευταίο στοιχείο

που ελάβαν από την αμέσως προηγούμενη διεργασία και εφόσον βρούν στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση των στοιχείων τους αυτές θα το στείλουν στην «P0». Η μεταβλητή «sort_breaker_exist» είναι η μεταβλητή ένδειξη ότι υπάρχει στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση και βοηθάει επίσης στην γραμμή 88 με την κλήση της «Check_Sort_Breaker» (με την βοήθεια ενός δείκτη που δείχνει στην μεταβλητή αυτή) να αποθηκευτεί το πρώτο στοιχείο από τις διεργασίες πλην της «P0» που χαλάει την ταξινόμηση των στοιχείων που κατέχει η μία διεργασία. Στις γραμμές 101-105 χρησιμοποιείται από τις διεργασίες P1...P(p-1) για την σύγκριση του πρώτου στοιχείου μίας διεργασίας με το τελευταίο στοιχείο της αμέσως προηγούμενης, ώστε να ελεγχθούν και τα ενδιάμεσα στοιχεία. Στις γραμμές 125-131 την χρησιμοποιεί η «P0» για τα δικά της στοιχεία που είχε βγάλει πόρισμα, καθώς αν εντοπίστηκε στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση είναι και το πρώτο όλης της ακολουθίας. Η «first_sort_breaker_stored» από το όνομα της είναι η μεταβλητή ένδειξη ότι το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση της ακολουθίας έχει αποθηκευτεί. Επομένως, οι μεταβλητές-ενδείξεις χρησιμεύουν ώστε να μπορέσω να κρατήσω το πρώτο στοιχείο που χαλάει την ταξινόμηση, καθώς οι διεργασίες, εφόσον, βρουν θα στέλνουν ορθά τα δικά τους στοιχεία που χαλάνε την ταξινόμηση της δικιάς τους ακολουθίας στην «P0». Η όλη διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c».

Μενού (Γραμμές 159-183)

Το μενού επιλογών περιλαμβάνει δύο επιλογές. 1) Συνέχεια της διαδικασίας, 2) Έξοδος του προγράμματος. Οποιαδήποτε άλλη επιλογή που πληκτρολογηθεί από τον χρήστη λαμβάνεται ως άκυρη και του ζητείται να εισάγει μία έγκυρη. Ο λόγος που η «P0» στέλνει την επιλογή του χρήστη και στις υπόλοιπες διεργασίες είναι για να καταλάβουν ότι αν πρόκειται για την επιλογή εξόδου θα πρέπει και αυτές να βγουν με μια «break» εντολή από τον ατέρμονο βρόχο (γραμμές 181-182), όπως βγαίνει η «P0» στις γραμμές 173-174. Έτσι, όλες οι διεργασίες θα καλέσουν την MPI_Finalize ρουτίνα στην γραμμή 186 και το πρόγραμμα θα τερματίσει ομαλά. Ο σκοπός ήταν να αποφύγω την εύκολη λύση του «exit (1)» που δεν θα επέτρεπε την κλήση της MPI_Finalize ρουτίνας και του ομαλού τερματισμού του προγράμματος, καθώς χωρίς την επιλογή του χρήστη κατανεμημένη σε όλες τις διεργασίες παρά μόνο στην «P0» δεν θα επέτρεπε στις άλλες διεργασίες τρόπο διαφυγής από τον ατέρμονο βρόχο. Η όλη διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c».

Check_MPI_Routines (Γραμμές 192-199)

Η συνάρτηση παίρνει σαν ορίσματα :

int return_value: Η τιμή που επιστρέφει η MPI ρουτίνα που την καλεί char *mpi_routine: Το όνομα της MPI ρουτίνας που την καλεί

Η όλη διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c».

Check_Memory (Γραμμές 201-208)

Η συνάρτηση παίρνει σαν ορίσματα:

int *seq: Ο δυναμικά δεσμευμένος πίνακας που είναι αποθηκευμένη η ακολουθία της διεργασίας που την καλεί

Η όλη διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c».

Check_Sort_Break (Γραμμές 211-228)

Η συνάρτηση παίρνει σαν ορίσματα:

int *seq: Το τμήμα της ακολουθίας που κατέχει η διεργασία που την καλεί
 int n: Το πλήθος των στοιχείων που κατέχει η διεργασία που την καλεί
 int *ptr_sort_breaker: Δείκτης που δείχνει στην μεταβλητή «sort_breaker»
 int *ptr_sort_breaker_exist: Δείκτης που δείχνει στην μεταβλητή «sot_breaker_exist»

Η όλη διαδικασία περιγράφεται αναλυτικά στα σχόλια του «Check_Sort_Seq.c».

Δυσκολίες

Η δυσκολία μου ήταν στο πρόβλημα με τα ενδιάμεσα στοιχεία, καθώς είχα σκεφτεί αρκετούς τρόπους που παραβίαζαν τις προδιαγραφές, οπότε και τις απέρριψα. Για αρχή σκεφτόμουν στην 2^η φάση να βγάλω από την διαδικασία την «P0» και το πρώτο στοιχείο της ακολουθίας και να ισοκατανεμεθούν τα N-1 δεδομένα σε p-1 επεξεργαστές (1^η φάση τα N δεδομένα ισοκατανεμημένα σε p επεξεργαστές), ώστε να ελεγχθούν και τα ενδιάμεσα στοιχεία και να «ξεκουραστεί» κατά κάποιο τρόπο p0» που είναι φορτωμένη με άλλες δουλειές. Δεν γνώριζα κατά πόσο παραβίαζε τις προδιαγραφές αυτή p1 πρώτη μου σκέψη οπότε για σιγουριά κατέληξα στην μεθοδολογία να στέλνει p1 μία διεργασία στην άλλη το τελευταίο της στοιχείο και να το συγκρίνουν με το πρώτο που κατέχουν ήδη από την ισοκατανομή. Το αποτέλεσμα είναι ορθό και από το κεφάλαιο «Το υπολογιστικό φόρτο της κάθε διεργασίας» παρατηρείται ότι και ο υπολογιστικός φόρτος είναι περίπου και αυτός ισοκατανεμημένος.

Ενδεικτικά Τρεξίματα

<u>Μεταγλώττιση:</u> mpicc -o Check_Sort_Seq Check_Sort_Seq.c

Παράδειγμα 1 (mpirun -np 4 ./Check_Sort_Seq)

Number of processors are 4

Size of integers' sequence must be integer multiple of number of processors (N mod processors == 0).

Input the size of integers' sequence: 8

Input the integers' sequence

Seq[0]:1

Seq[1]: 2

Seq[2]:3

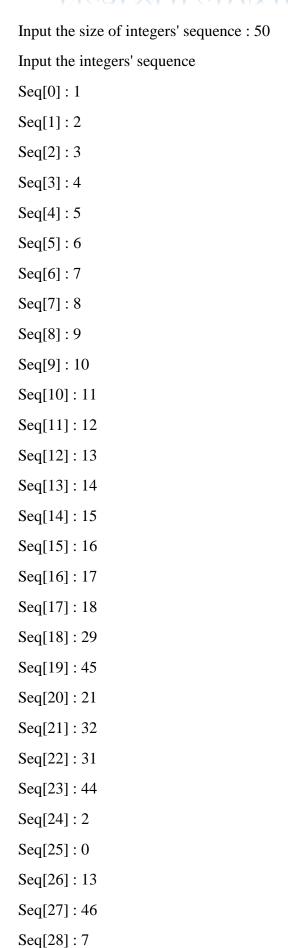
Seq[3]:4

Seq[4]: 5
Seq[5]: 7
Seq[6]: 6
Seq[7]: 8
P0
Is sequence sorted? no
Which is the 1st sort breaker? 7
[1] Continue
[2] Exit
Input a choice:
Παράδειγμα 2 (mpirun -np 4 ./Check Sort Seq)
Number of processors are 4
Size of integers' sequence must be integer multiple of number of processors (N mod processors $==$ 0).
Input the size of integers' sequence : 24
Input the integers' sequence
Seq[0]: 1
Seq[1]: 2
Seq[2]: 3
Seq[3]: 4
Seq[4]: 5
Seq[5]: 6
Seq[6]: 7
Seq[7]: 12
Seq[8]: 34

Seq[9]: 56
Seq[10]: 55
Seq[11]: 23
Seq[12]: 111
Seq[13]:-9
Seq[14]: 0
Seq[15]: 123
Seq[16]: 45
Seq[17]: 56
Seq[18]: 7
Seq[19]: 8
Seq[20]: 1
Seq[21]: 3
Seq[22]: 45
Seq[23]: 24
P0
Is sequence sorted? no
Which is the 1st sort breaker? 56
[1] Continue
[2] Exit
Input a choice:
<u>Παράδειγμα 3 (mpirun -np 25 ./Check_Sort_Seq)</u>
Number of processors are 25

Size of integers' sequence must be integer multiple of number of processors (N mod processors ==

0).

Seq[29]: 4
Seq[30]: 35
Seq[31]: 67
Seq[32]: 8
Seq[33]: 4
Seq[34]: 68
Seq[35]: 4
Seq[36]: 8
Seq[37]: 4
Seq[38]: 0
Seq[39]: 2
Seq[40]: -3
Seq[41]: -56
Seq[42]: 3
Seq[43]: 45
Seq[44]:-7
Seq[45]: 100
Seq[46]: 99
Seq[47]: 1
Seq[48]: 2
Seq[49]: 3
P0
Is sequence sorted? no
Which is the 1st sort breaker? 45
[1] Continue
[2] Exit Input a choice:

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

